

af et enkelt Medlem — at fastholde den nuværende Fordeling af Tilskudet til Sygepleierster uden den Forandring, der er foreslaaet fra Regjeringens Side i Anmærkningerne. Bevillingen er oprindeligt givet til Uddannelse af Sygepleierster til Kommuner eller Foreninger, som ville paatage sig at uddanne Sygepleierster. Ministeriet har gjentagne Gange — og har i saa Henseende, det skal jeg indrømme, fundet Støtte i Andragender fra forskjellige Foreninger omkring i Landet — ønsket at maatte anvende Bevillingen ogsaa til Støtte for Foreninger, der antage fuldt uddannede Sygepleierster og altsaa ikke selv uddanne dem, men faae dem fra Sygepleieforeninger eller Institutter her i Kjøbenhavn. Dette har imidlertid Udvalgets Flertal ikke fundet tilstrækkelig begrundet. Vi have altid fastholdt, at man burde indskrænke Bevillingens Anvendelse til det, hvortil den oprindeligt var bestemt, og vi have ikke fundet os foranledigede til nu at forandre vor Stilling. Derfor gaar som sagt Endringen ud paa igjennem Udsættelsen af Anmærkningen paa Finantsloven at fastholde, at Bevillingen gives saaledes som hidtil.

Lovforslagets § 25 er ligeledes Gjenstand for Afstemning under dette Afnit. Tiertallet foreslaar her, at man skal nægte det Beløb, som er forlangt for at sende en Embedsmand op til Island. Grunden her til er den, at man anser denne Rejse for overflødig og i høi Grad betvivler, at der vil komme Noget ud af at sende den paa-gjældende Embedsmand til Island for derigjennem at undersøge islandsk Forhold, dersom man ønsker en nærmere Forstaaelse med det islandsk Althing, Noget som jo synes at staa paa temmelige svage Fødder for Tiden. Man tvivler om, at man vil naae dette ved det her foreslaaede Skridt, tværtimod tror jeg, at man snarere opnaar det Modsatte.

Med Hensyn til Endringsforslagene paa § 26 og 27, Justitsministeriet vedkommende, er det første af en noget lignende Bestaafenhed som det, jeg nævnte under § 20 vedrørende Politiretterne. Det staar i Forbindelse med de provisoriske Love, der i Fjor, bleve udstedte af Ministeriet, og vor Stilling dertil er altsaa den samme. Jeg kan dog ikke undlade til dette Forslag at knytte et Par Bemærkninger om en Sag, der staar i Forbindelse med det kjøbenhavnske Politi. Den høitærede Minister forlanger jo igjennem dette Forslag Bevilling til en ekstraordinær Udvidelse af Kjøbenhavns Politi. Nu har dette Spørgsmaal naturligvis en politisk Side, forsaavidt det angaar Rigsdagens

Forhold til Ministeriet og dette Things Forhold til Ministeriet vedrørende de provisoriske Love. Hele denne Side af Sagen griber selvfølgelig ind i dette Forslag som i alle andre Forslag vedrørende provisoriske Love, men denne Side af Sagen skal jeg foreløbig ikke berøre. Derimod er der en anden Side, som jeg tror maa fremdrages her, nemlig Spørgsmaalet om Politiets Betydning og den Maade, hvorpaa det virker og fungerer. Jeg tror, der er Grund til at være noget betænkelig ved at give Bevilling til en Udvidelse af det kjøbenhavnske Politi, forinden man er fuldt paa det Rene med, om dette paa en tilfredsstillende Maade opfylder sin Pligt og sin Bestemmelse paa samtlige Omraader. Det er ikke nogen politisk Sag, jeg her fremdrager, og det er en Sag, som det næppe kan undre den høitærede Minister kommer frem. Den støtter sig til en Bog, som i disse Dage er bleven omdelt fra en Kreds af Mænd i Kjøbenhavn, der betegnes som Natmissionen. Disse Mænd og deriblandt navnlig Professor Westergaard, have her paaftaaet, at der fra Politiets Side dels er stet Forsømmelser og dels ligefrem er sat en Præxis i Gang, som er i høi Grad forargelig, nemlig i det Forhold, der bestaar mellem Politiet i Kjøbenhavn og den offentlige Prostitution. Det fremgaar af dette Skrift, hvorefter jeg ikke nærmere skal oplæse — det behøves ikke — at Politiet til Trods for Politianordningerne, der forbyde Udstænkning af stærke Drikke efter Kl. 12 om Natten, tillader, at saadan Udstænkning finder Sted i offentlige Prostitutionshuse, og det efter en meget stor Maalestok. Det ses — hvis det er rigtigt, hvad her anføres af Professor Westergaard, og det er der ingen Grund til at tvivle om, da det er en almindelig anerkendt hæderlig Mand, som har sat sit Navn under, hvad han her siger — at det ikke blot er, som Politiet først har forklaret, af og til, at dette finder Sted, men at det er almindelig Skik, at disse Huse om Natten ere offentlige Drikkehuse, idet de tjene som Surrogat for de lukkede Kafeer, og i deres Egenstaaelse som Surrogater for disse Kafeer

Rettelser.

- Sp. 2000, Linie 11 f. o. „70,000“, læs: „100,000“.
 — 2020, Linie 28 f. o. „gaar“, læs: „har“.
 — 2034, Linie 11 f. n. „1875“, læs: 1885“.